

Biblická čtení:

Skutky apoštolů 10, 34-43: A Petr se ujal slova: „Nyní skutečně vidím, že Bůh nikomu nestrání, ale v každém národě je mu milý ten, kdo v něho věří a činí, co je spravedlivé. To je ta zvěst, kterou Bůh poslal synům izraelským, když vyhlásil pokoj v Ježíši Kristu. On je Pánem všech. Dobře víte, co se dalo po celém Judsku: Začalo to v Galileji po křtu, který kázal Jan. Bůh obdařil Ježíše z Nazareta Duchem svatým a mocí, Ježíš procházel zemí, všem pomáhal a uzdravoval všechny, kteří byli v moci ďáblův, neboť Bůh byl s ním. A my jsme svědky všeho, co činil v zemi judské i v Jeruzalémě. Ale oni ho pověsili na kříž a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu zjevit se – nikoli všemu lidu, nýbrž jen svědkům, které k tomu napřed vyvolil, totiž nám; my jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. A uložil nám, abychom kázali lidu a dosvědčovali, že je to on, koho Bůh ustanovil za soudce živých i mrtvých. Jemu všichni proroci vydávají svědectví, že pro jeho jméno budou odpuštěny hříchy každému, kdo v něho věří.“

List Koloským 3, 1-4: Protože jste byli vzkříšeni s Kristem, hleďte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží. K tomu směřujte, a ne k pozemským věcem. Zemřeli jste a váš život je skryt spolu s Kristem v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, váš život, tehdy i vy se s ním ukážete v slávě.

Jan 20, 1-18: První den po sobotě, když ještě byla tma, šla Marie Magdalská k hrobu a spatřila, že kámen je od hrobu odvalen. Běžela k Šimonu Petrovi a k tomu učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník vstali a šli k hrobu. Oba dva běželi, ale ten druhý učedník předběhl Petra a byl u hrobu první. Sehnul se a viděl tam ležet lněná plátna, ale dovnitř nevesel. Po něm přišel Šimon Petr a vešel do hrobu. Uviděl tam ležet lněná plátna, ale šátek, jímž ovázali Ježíšovu hlavu, neležel mezi plátny, nýbrž byl svinut na jiném místě. Potom vešel dovnitř i ten druhý učedník, který přišel k hrobu dřív; spatřil vše a uvěřil. Dosud totiž nevěděli, že podle Písma musí vstát z mrtvých. Oba učedníci se pak vrátili domů. Ale Marie stála venku před hrobem a plakala. Přitom se naklonila do hrobu a spatřila dva anděly v bílém rouchu, sedící na místě, kde předtím leželo Ježíšovo tělo, jednoho u hlavy a druhého u nohou. Otázali se Marie: „Proč pláčeš?“ Odpověděla jim: „Odnegli mého Pána a nevím, kam ho položili.“ Po těch slovech se obrátila a spatřila za sebou Ježíše; ale nepoznala, že je to on. Ježíš jí řekl: „Proč pláčeš? Koho hledáš?“ V domnění, že je to zahradník, mu odpověděla: „Jestliže tys jej, pane, odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil, a já pro něj půjdu.“ Ježíš jí řekl: „Marie!“ Obrátila se a zvolala hebrejsky „Rabbuni“, to znamená ‚Mistře‘. Ježíš jí řekl: „Nedotýkej se mne, dosud jsem nevystoupil k Otci. Ale jdi k mým bratřím a pověz jim, že vystupuji k Otci svému i Otci vašemu a k Bohu svému i Bohu vašemu.“ Marie Magdalská šla k učedníkům a oznámila jim: „Viděla jsem Pána a toto mi řekl.“

Poselství Máří Magdalény

Žena pochybné pověsti (L 7.kap.) – nevíme, do jaké míry je to založeno na pravdě, nebo do jaké míry je to pomluva okolí. Je prvním svědkem vzkříšení, je první, komu se Ježíš dá poznat; je to zrovna žena. (Navzdory patriarchální společnosti, svědectví ženy u soudu nebylo právoplatné.) Ježíš z ní vyhnal demony. Zbavil ji nějakého zla, které na ní lpělo, zbavoval traumatu, nepřítele, který člověka trápil. Proto se tyto příběhy dochovaly. Zbavit, uzdravit od něčeho, osvobozeno od něčeho špatného, zlého na dlouhou dobu, obvykle do konce života, co mohlo později sloužit jako příklad pro druhé.

Andělé jsou zprostředkovatelé určitého poznání.. Mají potvrdit, že skutečně je to místo, kde Ježíš ležel a že ho neodnesli. Jak hodně po nich lidé touží, kolik lidí si je kupuje apod. Mnohdy mají důležitější roli pro lidi než Pán Ježíš.

Ježíš po svém vzkříšení není poznán, není poznatelný vnějšími prostředky (zrak), je to duchovní zrak, který ho rozpozná. Dnešní vyprávění nám naznačuje, že Ježíš po svém vzkříšení není přítomen tak, že bychom ho mohli vidět, nebo s ním komunikovat vnějším způsobem. To platí stále. Můžeme s ním být, když nás sám osloví a zároveň když my nabere odvahu a oslovíme ho v modlitbě.

Poselství Máří Magdalény pro dnešek: Člověk si může svůj život zkažit, zkomplikovat, ale nikdy nepřestává být jeho život cenný a může být hluboce napraven, proměněn, zrestituován – Bohem navrácen. Je to radostná a nadějná zpráva pro

všechny, kdo trpí depresemi, společnost je vyvrhla, nemá cenu dělat nic dobrého pro druhé. Je to radostné a nadějně poselství pro ty, kdo trpí výčitkami za něco, co v životě neustáli, nezvládli, zvorali. A je to nadějně poselství i pro přítomnost a budoucnost našich životů. Učme se na to spolehnout a být za to vděční.

Křesťanský song: Od chvíle Pane, kdy tě znám, je k zešílení znát svůj hřích. Lehčí je bída, křivda, hlad. (Děsí mě hanba, smutek, žal.) Nemohu dál, prosím tě přijď, nemohu dál. A já to vím, že musím přijít sama, a jako nard (vzácná a velmi drahá mast) mu přinést duši svou. Z posledních sil rozdrtit její obal a vylít ti ji u nohou.

Od chvíle Pane, kdy tě znám, tvé nevýslovné něhy proud, děsí mě závrať, propast, tma, mezi sebou - sebou a mnou. A já to vím, že musím přijít sama, že na můj nard ty čekáš s láskou svou. Z posledních sil překlenout propast zkázy a klesnout tobě u nohou.

Máří, Máří Magdaléna, rozlila Pánu vinný nard, tak jako Máří Magdaléna u tebe klesnu jedenkrát.

Máří, Máří Magdaléna, že břímě nejtěžší z ní sňal, stala se Máří Magdaléna, tím kdo ho nejvíc miloval.